

Fragmenten reisdagboek

Een bijzonder vakantiehuis in Fins Lapland

Ondanks dat ik een winterkind ben – geboren tijdens sneeuwbuien – was ik slechts eenmaal eerder op wintersportvakantie. Ik was toen zelf hoogzwanger. Skiën was er dus niet bij, maar ik genoot wel van de kerstkaarten waar ik doorheen wandelde.

Bijna een kwart eeuw later bekijk ik vlak voor de jaarwisseling, via google earth, waar ik over enkele dagen vanwege mijn werk naartoe ga: het Pyhäjärvi-meer in Fins

Lapland, zo'n 120 kilometer boven de Poolcirkel. De muis gaat iets te snel en het lijkt alsof ik over de bovenste rand van een kale aardbol surf om er straks vanaf te vallen. Waar heb ik nu weer 'ja' op gezegd? Waar is de bewoonde wereld?

De volgende dag bel ik naar Scandinavian Wintersports met enkele vragen van praktische aard. Gerda Swartsenburg neemt met zonnig klinkende stem op. Het is mooi weer rond hun lodge aan het Pyhäjärvi-meer; bij ongeveer -10° geniet ze op het balkon van het uitzicht. Ze geeft duidelijk antwoorden en ze besluit opgewekt:

uit mijn 'Fins Lapland'

"Tot gauw, dan zien we elkaar hier".

Kan het toestel landen op die ijsbaan, die 'Rovaniemi Airport' heet? Ik hou mijn adem in. Ach, natuurlijk landen en opstijgen is ook hier dagelijks werk. Eenmaal voet aan de grond blijkt het een 'heldere' dag. "Je kunt echt al merken dat de dagen lengen", zeggen de Finnen bij het begroeten blij. De zon doet inderdaad de hele dag zijn best om op te stijgen, maar legt zich er halverwege de middag bij neer dat het niet lukt. Die eerste week van januari ziet het daglicht er de hele tijd uit als een ondergaande zon, zoals wij die kennen van

een frisse, licht mistige voorjaarsavond. Dat levert prachtige beelden op; de sneeuw kleurt warm geel, lichtblauw, roze, lila tot rood over bomen en schaduwen. Onderweg zie ik witte kerstbomen tussen de groene staan. Zó lokaal zal een sneeuw-
bui toch niet zijn? Bestaan er albinobomen?

ACTIE EN ONTSPANNING

Dan komt ons reisgezelschap aan bij de lodge 'Ukonhattu' van Gerda en haar partner René Köhler, pal aan het wit bevroren meer tussen de dorpen Pyhä en Luosto en vlakbij het Pyhä-Luosto

lodge 'Ukonhattu'

Tijdens ons 'Laps Wintersportavontuur' verbleven wij in de groepsaccommodatie 'Ukonhattu' voor grotere gezelschappen. Het Laps Wintersportavontuur is er ook op individuele basis met verblijf in een eigen cottage.

Kijk voor meer informatie op de site www.scandinavianwintersports.nl of bel 075-6159759

National Park. Buiten is het -15°, in de centrale hal brandt een heerlijk haardvuur en Gerda, René en Jeroen – onze activiteitenbegeleider voor die week – begroeten ons al even warm. We brengen onze spullen naar onze kamers, frissen ons op in een van de twee knusse badkamers en dan verzamelen we in de grote, gezellige woonkamer rond een ander, groot haardvuur. Ik voel me er meteen thuis. We bespreken bij koffie en thee het activiteitenprogramma en we leren in no time wat wel en niet te doen in en om het huis – je bent nu eenmaal in een heel ander klimaat beland. De belangrijkste 'huisregel' is overigens 'vrijheid blijheid'; het is de bedoeling dat alle gasten er kunnen genieten en na de activiteiten heerlijk kunnen ontspannen.

Ik kijk ondertussen mijn ogen uit naar allerlei details van dit bijzondere huis, dat een originele houthakkerslodge is. Door Gerda en René verbouwd, geïsoleerd en van alle moderne gemakken voorzien, maar dan op zo'n slimme manier dat de tijden van weleer er nog duidelijk te voelen zijn. Een voorbeeld: In de ruime zitkeuken en bij de grote badkamer staan de oorspronkelijke lockers van de houthakkers. Nu dienen ze als voorraadkastjes of om je badgoed en toiletspullen in op te bergen. René vertelt dat ze tijdens de verbouwing muntjes tussen de balken hebben gevonden, waarschijnlijk bedoeld als geluksmuntjes. Ze hebben allemaal een plekje gevonden op de hoge, houten steunpalen, want ze moesten in het huis blijven, daar horen ze.

Onze gastheer en zijn partner zijn er beslist goed in geslaagd om de karakteristiek van het huis en daarmee de historie en de romantiek van de rondtrekkende houthakkers te bewaren. Zij sliepen destijds in dergelijke accommodaties, die de bosbouwbedrijven voor hun medewerkers neerzetten – onder heel wat minder comfortabele omstandigheden dan ik er nu aantref.

EEN SCHAT AAN NIEUWE ERVARINGEN

Wat geweldig om een week in huize 'Ukonhattu' te mogen wonen. Want zo voelt het echt; ik woon een week als gast bij Gerda en René in huis. En of ik nu thuiskom van het sneeuwscooteren of van het ijsvissen, steeds stap ik weer die ontspannen sfeer in. Ik hoef alleen maar te genieten, een sauna te pakken en aan de grote keukentafel te schuiven voor een lekker maal. En natuurlijk een beetje op te letten. Want de tips die elke dag voor het vertrek naar een activiteit worden gegeven, zijn bijzonder nuttig. Het geeft me ook een veilig gevoel. Juist daarom kan ik zo genieten van de avonturen die ik er beleef. Kijk, ik hou wel van avontuur, maar niet van onverantwoorde exercities. Gerda en René van Scandinavian Wintersports verstaan, samen met hun begeleiders, de kunst om je nét even over een drempel heen te helpen en spannende dingen uit te proberen, zonder dat je je in een onverantwoord avontuur stort. Die balans is helemaal in orde. En zo beleef ik een actieve, sportieve en tegelijkertijd wonderlijk rustgevende reis. Een greep uit mijn belevenissen: Ik heb – eindelijk – geskied (hoera!), op sneeuwschoenen door het bos gewandeld en een helling afgedaald om over een boardwalk naar een bevroren waterval te gaan. Wat koud: -24°. Maar vooral: Wat gáá! Ik ben onder de indruk geraakt van een huskysafari en het bezoek aan een rendierenfarm. Als je wilt luisteren, kun je overal genieten van verhalen over het leven en werken van de mensen in Finland, die op allervriendelijkste en enthousiaste manier worden verteld. Ook van hen krijg ik dus een schat aan nieuwe ervaringen. Op een avond, tegen middernacht, steek ik met het groepje reisgenoten het grote, bevroren meer naast 'ons' huis over. En daar toont opeens het Noorderlicht zich in volle glorie aan ons. Als ik aan dat moment en aan deze bijzondere reis terugdenk, ben ik er, ook maanden later nog, stil van.